

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی آثار استیفای نامشروع

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی اقتصاد، مدیریت، حسابداری، علوم انسانی و بانکداری اسلامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

متین بازیار - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران

سعید محمدنژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

استیفای نامشروع، به معنای بهره‌مند شدن از مال دیگری بدون سبب مشروع و قانونی است که به عنوان یک قاعده اخلاقی به تدریج وارد نظام حقوقی کشورها شده و هم در نظام کامنلا و هم در نظام رومی-ژرمنی پذیرفته شده است و به موجب آن یک شخص نباید مجاز باشد که به طور غیرعادلانه به زیان شخص دیگری دارا شود. در خصوص آثار استیفای نامشروع، در نظامهای حقوقی، اختلاف وجود دارد. بر طبق این قاعده (با مسامحه)، در نظام حقوقی ایران و فرانسه، هر فردی که بدون سبب قانونی دارا شده است، باید از میزانی که دارا شده است و از مقداری که از دارایی غیر کاسته است، کمترین میزان آن را بپردازد. در حالی که در حقوق انگلیس، استیفاء نامشروع در پرداخت ناروا بوسیله اشتباه مورد پذیرش قرار گرفته است. در آمریکا نیز از دو روش مراجعه به قیمت بازار یا روش منافع حاصل شده، استفاده میشود و نظام حقوقی مصر نیز، مقررات مفصلی در این زمینه وضع کرده است. در خصوص زمان ارزیابی باید گفت که نظام حقوقی ایران و فرانسه، زمانهای مربوط به دادرسی را ملاک قرار داده‌اند، در حالی که در نظام حقوقی آمریکا، زمان کسب منافع را معیار قرار داده‌اند. نظام حقوقی مصر نیز بین زمان کاهش دارایی و افزایش دارایی تفکیک کرده و برای هر یک آثار خاص پیش بینی کرده‌اند.

کلمات کلیدی:

استیفا - استیفای نامشروع - انتفاء از مال دیگری - آثار انتفاء از مال دیگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/672057>

